

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง แก้ไขปัญหานักเรียน นักศึกษาส่งงานไม่ตรงเวลา รายวิชาธุรกิจโรงแรม
นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยการ
อาชีวบางสะพาน

โดย

นางสาวอัคราพร แสนสุด

สาขาวิชาการโรงแรม

วิทยาลัยการอาชีวบางสะพาน สถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 5

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2566

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันการศึกษาของไทยนั้น เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถคงสภาพการอ่านออกเขียนได้เพื่อพัฒนานักเรียนให้เท่าเทียมกับการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน ปัญหาสังคมปัจจุบันซึ่งเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและการปฏิบัติต่อศีลธรรมจรรยาที่ตีบทั้งในเด็กและผู้ใหญ่ ซึ่ง ณรงค์ศักดิ์ ตาละภัฏ. (2516). กล่าวว่สาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ การไม่สามารถสร้างระเบียบวินัยในตนเอง (Self-discipline) ซึ่งเนื่องมาจากการอบรมที่ผิดพลาดมาตั้งแต่ต้นมือนั่นเอง ซึ่งการแก้ปัญหานี้สามารถทำได้โดยการฝึกให้คนในสังคมมีวินัยในตนเอง โดยเฉพาะเยาวชนซึ่งจะเป็นกำลังของชาติบ้านเมืองต่อไปในอนาคต ควรจะได้รับการฝึกฝนอบรมในเรื่องนี้เป็นพิเศษ ฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้มีหน้าที่ในการเสริมสร้างนิสัยของเยาวชนทุกคน โดยเฉพาะครูจะต้องหันมาสนใจและเร่งสร้างวินัยในตนเองที่ถูกต้องให้แก่เด็ก โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นซึ่งกำลังอยู่ในวัยที่ต้องการอิสรภาพ (สุภา. 2517) ครูต้องไม่ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าถูกบีบบังคับ ครูสามารถส่งเสริมอิสรภาพที่เด็กต้องการได้โดยการให้นักเรียนช่วยกันวางกฎเกณฑ์ในชั้นเรียน โดยทุกคนจะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด (พรรณี. 2522) ในลักษณะนี้กิจกรรมการเรียนการสอนก็จะมีประสิทธิภาพ มีการร่วมมือกันทั้งผู้เรียนและผู้สอน นั่นคือเมื่อครูผู้สอน นักเรียนต้องสนใจฟัง ตอบคำถามที่ครูถาม ชักถามในข้อที่ยังสงสัยหรือเสนอความคิดเห็นถามโอกาสแต่ถ้าหากว่า เมื่อครูสอน นักเรียนไม่ได้สนใจเรียนแต่กลับไปหากิจกรรมอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่น คุยกับเพื่อน ลุกออกจากที่นั่ง เดินไปเดินมาในชั้นเรียน เอาการบ้านวิชาอื่นมาทำ เป็นต้น เช่นนี้การเรียนการสอนก็ไม่มีประสิทธิภาพ เสียการปกครองชั้นเรียนและตัวนักเรียนเองก็จะมีผลการเรียนต่ำ มีปัญหาทางการเรียน

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของแก้ไขปัญหานักเรียน นักศึกษาส่งงานไม่ตรงเวลา รายวิชาธุรกิจโรงแรม นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน

2.เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ไข้ปัญหาเรียน นักศึกษาส่งงานไม่ตรงเวลา รายวิชาธุรกิจโรงแรม ของนักเรียน

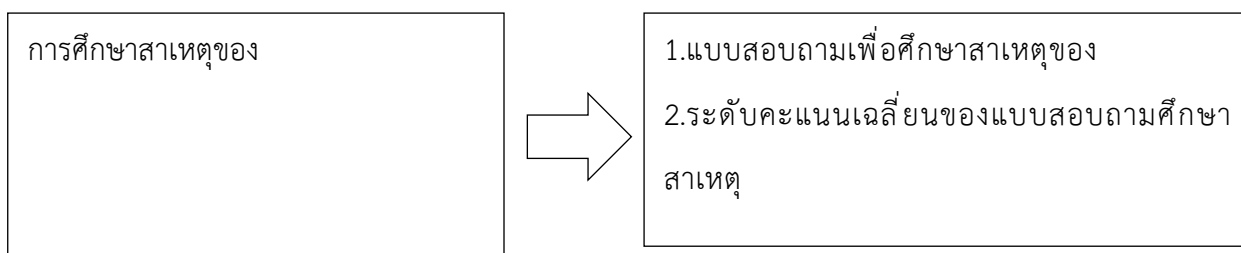
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนธุรกิจโรงแรม ให้มีความน่าสนใจและเกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน
2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางแก้ไข้เพื่อประโยชน์สำหรับนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. **ด้านประชากร** คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยการอาชีวศึกษาพะเยา จำนวน 8 คน
2. **ด้านเนื้อหา** โดยศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุของการไม่ส่งงาน รายวิชาธุรกิจโรงแรม
3. **ด้านตัวแปร**
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การศึกษาสาเหตุของการแก้ไข้ปัญหาส่งงานไม่ตรงเวลา รายวิชาธุรกิจโรงแรมของนักเรียน
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 1.แบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการแก้ไข้ปัญหาส่งงานไม่ตรงเวลา รายวิชาธุรกิจโรงแรมของนักเรียน
 - 2.ระดับคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามศึกษาสาเหตุของการแก้ไข้ปัญหาการส่งงานไม่ตรงเวลา รายวิชาธุรกิจโรงแรมของนักเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

การส่งงานไม่ตรงเวลา รายวิชาธุรกิจโรงแรม นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน เกิดจากเนื้อหาทางทฤษฎีมาก และค่อนข้างไกลตัวของนักศึกษา สื่อการสอนไม่น่าสนใจหรือนักศึกษาไม่ตั้งใจเรียน

นิยามศัพท์

“พฤติกรรมไม่สนใจเรียน” หมายถึงพฤติกรรมที่ขัดขวางความก้าวหน้าทางวิชาการ ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้แก่ การลุดจากที่นั่งโดยไม่ได้รับอนุญาต พูดคุยเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ครูกำลังสอน ไม่สนใจฟังครูพูด มองไปนอกหน้าต่างหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนวิชานั้น เช่น นำการบ้านวิชาอื่นมาทำ หวึม อ่านนวนิยาย ดูรูปดารา เล่นโทรศัพท์ ฯลฯ

“พฤติกรรมสนใจเรียน” หมายถึงพฤติกรรมที่ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการ อันได้แก่ ทำงานตามที่ครูสั่ง มองหน้าครู ฟังสิ่งที่ครูกำลังพูด จดคำบรรยาย มองหน้านักเรียนคนที่กำลังตอบคำถามของครู

“การสังเกตตนเอง” หมายถึงการที่ผู้รับการทดลองสังเกตและบันทึกพฤติกรรมสนใจการเรียนของตนเองอย่างมีระบบระเบียบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในแผ่นจดบันทึกทุกครั้ง เมื่อได้กระทำพฤติกรรมสนใจการเรียน

“นักศึกษา” หมายถึงนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

เพื่อเป็นพื้นฐานในงานวิจัยเรื่อง แก้ไขปัญหาการส่งงานไม่ตรงเวลา รายวิชาธุรกิจโรงแรม นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับของพฤติกรรม
2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบ้าน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

ความหมายพฤติกรรม พฤติกรรม (Behavior) คือ กริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิกิริยาโต้ตอบเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า (Stimulus) หรือสถานการณ์ต่าง ๆ อาการแสดงออกต่าง ๆ เหล่านั้น อาจเป็นการเคลื่อนไหวที่สังเกตได้หรือวัดได้ เช่นการเดิน การพูด การเขียน การคิด การเต้นของหัวใจ เป็นต้น ส่วนสิ่งเร้าที่มากกระทบแล้วก่อให้เกิดพฤติกรรมก็อาจจะเป็นสิ่งเร้าภายใน (Internal Stimulus) และสิ่งเร้าภายนอก(External Stimulus)สิ่งเร้าภายใน ได้แก่ สิ่งเร้าที่เกิดจากความต้องการทางกายภาพ เช่น ความหิวความกระหาย สิ่งเร้าภายในนี้จะมีอิทธิพลสูงสุดในการกระตุ้นเด็กให้แสดงพฤติกรรม และเมื่อเด็กเหล่านี้โตขึ้นในสังคม สิ่งเร้าภายในจะลดความสำคัญลง สิ่งเร้าภายนอกทางสังคมที่เด็กได้รับรู้ในสังคมจะมีอิทธิพลมากกว่าในการกำหนดว่า บุคคลควรที่จะ แสดงพฤติกรรมอย่างใดต่อผู้อื่นสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ สิ่งกระตุ้นต่าง 1 สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาททั้ง 5 คือ หู ตา คอ จมูก การสัมผัสสิ่งเร้าที่มีอิทธิพลที่จะจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรม ได้แก่ สิ่งเร้าที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจที่เรียกว่า การเสริมแรง (Reinforcement) ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) คือ สิ่งเร้าที่พอใจทำให้บุคคลมีการแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น เช่น คำชมเชย การยอมรับของเพื่อน ส่วนการเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) คือ สิ่งเร้าที่ไม่พอใจหรือไม่พึงปรารถนานำมาใช้เพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาให้

น้อยลง เช่น การลงโทษเด็กเมื่อลักขโมย การปรับเงินเมื่อผู้ขับขี่ยานพาหนะไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร เป็นต้น จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีผู้ให้ความหมายคำว่า "พฤติกรรม" ไว้หลายประการซึ่งมีทั้งที่คล้ายกันหรือแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้โสภ ฐพิกุลชัย (2521 : 82) ได้ให้ความหมายไว้ว่า กระทำหรือกิจการต่าง ๆ ของมนุษย์หรือสิ่งมีชีวิตกระทำลงไปหรือแสดงออกด้วยกิริยา ความคิด เช่น การกิน การนอน การเดินทางพูด แสดงความรู้สึก ความคิดเห็น เป็นต้น สิ่งที่ได้แสดงออกมานั้น สามารถสังเกต และใช้เครื่องมือทดสอบได้

ชูดา จิตพิทักษ์ (2525 : 25) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของบุคคลไม่เฉพาะแสดงปรากฏออกมาภายนอกเท่านั้น แต่รวมถึงสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคลสังเกตเห็นไม่ได้โดยตรง เช่น คุณค่า ที่เขายึดถือเป็นหลักในการประเมินสิ่งต่างๆ ทศนคติหรือเจตคติที่เขามีต่อสิ่งต่าง ๆ ความคิดเห็น ความเชื่อ ทัศนคติ และสภาพจิตใจ ซึ่งถือได้ว่าเป็นลักษณะของบุคลิกลักษณะของบุคคลที่กำหนดพฤติกรรมสมโภชน์

เอี่ยมสุภาชิต (2526 : 45) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำ แสดงออก ตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่สามารถสังเกตได้ หรือได้ยิน อีกทั้งวัดได้ตรงกันด้วยเครื่องมือที่เป็นวัตถุวิสัย ไม่ว่าการแสดงออกหรือ การตอบสนองนั้น จะเกิดขึ้นภายในหรือภายนอกร่างกายสุดาวรรณ

ขันธมิตร (2538 : 56) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิบัติหรือการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นไปโดยไม่รู้สึกรู้สีกตัว หรือมีการตรึงตรองมาอย่างดีแล้ว โดยมีความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติเป็นตัวก่อให้เกิดแสดงออกมาโดยที่บุคคลอื่นที่อยู่รอบ ๆ จะสังเกตการณ์กระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม ซึ่งสามารถใช้เครื่องมือทดสอบวัดได้จากความหมายที่นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าพฤติกรรม หมายถึง การกระทำที่แสดงออกของบุคคลที่กระทำตอบสนองสิ่งกระตุ้นซึ่งการกระทำที่แสดงออกมานั้นมีทั้งที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ พฤติกรรมหรือการแสดงออกนั้นสามารถวัดได้ ทั้งนี้เป็นการแสดงออกที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้

องค์ประกอบของพฤติกรรม Cronbach (อ้างอิงใน สุดาวรรณ ขันธมิตร. 2538 : 11) ได้อธิบายว่าพฤติกรรมมนุษย์มีองค์ประกอบ 7 ประการ ได้แก่ กิจกรรมที่คนต้องทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้นของกิจกรรมบางอย่างก็ให้ความ

1. ความมุ่งหมาย

(Goal) เป็นความต้องการหรือวัตถุประสงค์ที่ทำให้เกิดพอใจหรือสนองความต้องการได้ทันที แต่ความต้องการหรือวัตถุประสงค์บางอย่างก็ต้องใช้เวลาจนจึงจะสามารถบรรลุผลสนองความต้องการหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกันและมักจะต้องเลือกสนองความต้องการที่รีบด่วนก่อนและสนองความต้องการที่ห่างออกไปในภายหลัง

2. ความพร้อม (Readiness) หมายถึง ระดับวุฒิภาวะ หรือความสามารถที่จำเป็นในการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ คนเราไม่สามารถสนองความต้องการได้หมดทุกอย่างความต้องการบางอย่างอยู่นอกเหนือความสามารถของเขาสนองความต้องการ

3. สถานการณ์ (Situation) เป็นเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรมเพื่อหนึ่งลงไปเขาจะต้องพิจารณา สถานการณ์เสียก่อนแล้วตัดสินใจเลือกวิธีที่คาดว่าจะได้ความพอใจมาก

4. การแปลความหมาย (Interpretation) ก่อนที่คนเราจะทำกิจกรรมใดกิจกรรมที่สุด

5. ตอบสนอง (Response) เป็นพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการโดยวิธีการที่ได้เลือกแล้วในชั้นแปลความหมาย

6. ผลที่ได้รับหรือผลที่ตามมา (Consequence) เมื่อทำกิจกรรมแล้วย่อมได้รับผลการกระทำนั้น ผลที่ได้รับ อาจจะตามที่คาดคิดไว้ (Confirm) หรืออาจตรงกันข้ามกับความคาดหมาย (Contradict) ได้

7. ปฏิกริยาต่อความคาดหวัง หากคนเราไม่สามารถสนองความต้องการได้ก็กล่าวได้ว่า เขาประสบกับความผิดหวัง ในกรณีเช่นนี้เขาอาจจะย้อนกลับไปแปลความหมายของสถานะเสียใหม่และเลือกวิธีการตอบสนองใหม่ก็ได้สิ่งที่กำหนดพฤติกรรมมนุษย์ จากความหมายและองค์ประกอบของพฤติกรรมดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการแสดงของพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์นั้นจะต้องมีสิ่งที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรม ซึ่งจะทำให้การแสดงออกของพฤติกรรมของมนุษย์แต่ละบุคคลแตกต่างกันไป ดังนั้น ควรเข้าใจถึงสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมมนุษย์ดังต่อไปนี้ ชูดา จิตพิทักษ์ (อ้างอิงจาก สุदारณ. 2538 : 13) กล่าวว่า สิ่งที่กำหนดพฤติกรรมมนุษย์มีหลายประการ ซึ่งอาจจะแยกได้ 2 ประเภท คือ

1. ลักษณะนิสัยส่วนตัว ได้แก่ ความเชื่อ หมายถึง การที่บุคคลคิดถึงอะไรก็ได้ในแง่ของข้อเท็จจริงซึ่งไม่จำเป็นจะต้องถูกหรือผิดเสมอไป ความเชื่ออาจมาโดยการเห็นการบอกเล่า การอ่าน รวมทั้งการคิดขึ้นมาเอง

2. กระบวนการอื่น ๆ ทางสังคม ได้แก่ สิ่งที่กระตุ้นพฤติกรรม (Stimulus Object) และความเข้มข้นของสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม ลักษณะนิสัยของบุคคล คือ ความเชื่อทัศนคติ บุคลิกภาพ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก็จริง แต่พฤติกรรมจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าไม่มีสิ่งกระตุ้น

พฤติกรรม ชูดา จันท์ธอม (2536 : 86) สิ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ มีดังนี้

1. ความเชื่อ คือ การที่บุคคลยอมรับข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งความคิดของเรา อาจจะถูกต้องหรือไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงก็ได้ ความเชื่อเป็นสิ่งที่หักห้ามได้ยาก และมีอิทธิพลต่อบุคคลมาก บุคคลใดมีความเชื่ออย่างใด ก็จะมี

พฤติกรรมเป็นไปตามความเชื่อของเขา

2. ค่านิยม เป็นเครื่องชี้วัดแนวปฏิบัติของบุคคลว่าอะไรเป็นจุดมุ่งหมายของชีวิต ค่านิยมอาจมาจากการอ่าน คำบอกเล่าหรือคิดเองก็ได้

3. บุคลิกภาพ เป็นลักษณะของแต่ละบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้น

4. สิ่งที่มากระตุ้นพฤติกรรม (Stimulus Object) สิ่งที่มากระตุ้นพฤติกรรมนี้จะเป็นอย่างใดก็ได้ เช่น ความสวย ความหิว อาหาร ฯลฯ สิ่งที่มากระตุ้นพฤติกรรมอย่างหนึ่ง ก็อาจมีพลังกระตุ้นพฤติกรรมของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน

5. ทักษะ หมายถึง ความรู้สึกรู้ทำที่ของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ เกิดจาก ประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล ทักษะจึงเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้และประสบการณ์ ใหม่ ๆ ที่บุคคลได้รับ

6. สถานการณ์ หมายถึง สภาพแวดล้อมหรือสภาวะที่บุคคลกำลังจะมี พฤติกรรม โดยสรุป พฤติกรรมเกิดจากการแสดงออกทางความรู้สึก อารมณ์ ทักษะ ค่านิยม ความเชื่อ หรือการเลียนแบบ ที่แสดงออกทั้งมองเห็นและไม่สามารถมองเห็นได้ พฤติกรรมนอกจากนั้นแล้วสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ คือ ลักษณะนิสัยส่วนตัว และ กระบวนการอื่นของสังคม เป็นสำคัญ

ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้

1. ความหมายของพฤติกรรมการเรียนรู้

สมพร สุทัศน์ีย์ (2541 : 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนรู้ หมายถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและนิสัยต่าง ๆ อันเนื่องมาจากประสบการณ์ ความรู้ ทักษะ และความคาดหวังต่าง ๆ

จินตนา สุขมาก (2536 : 5) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงปฏิกิริยาตอบสนองหรือพฤติกรรม อันเนื่องมาจากบุคคลได้มีประสบการณ์ ในขณะที่บุคคลนั้นมีสติสัมปชัญญะอันสมบูรณ์ แต่บางครั้งอาจเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวก็ได้

บรรพต สุวรรณประเสริฐ (2544 : 16 ; อ้างอิงมาจาก Hilgard. 1975 :194)ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนรู้ คือ กระบวนการเปลี่ยนแปลงของกิจกรรม โดยการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งจาก ความหมายที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายได้ว่า การเรียนรู้หมายถึง เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามสูงสุด และวิธีการเรียนเป็นวิธีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้านการเรียนการสอนของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน

2. องค์ประกอบของการเรียนการสอน

ศักดิ์ศรี (2530 : 481 - 482) สรุปว่า "การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบทั้ง 4 เป็นอย่างน้อย ได้แก่ แรงขับ สิ่งเร้า การตอบสนอง และส่งเสริมแรง"สัจด์

อุทรานันท์ (2532 : 42) กล่าวว่า "องค์ประกอบของผู้เรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้ได้แก่ ความสามารถทางสติปัญญา อัตราการเรียน ลักษณะการเรียน และประสบการณ์

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของการเรียนรู้ ได้แก่ องค์ประกอบด้านตัวผู้เรียน เช่นสติปัญญา สุขภาพร่างกาย จิตใจ ลักษณะวิธีการสอน ความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่ครูสอน และความมานะพยายามในการเรียน นอกจากนี้ องค์ประกอบเหล่านี้ ผู้เรียนควรจะต้องได้รับการแนะแนวเกี่ยวกับพฤติกรรมเรียนที่ได้อย่างถูกต้อง เพื่อความสำเร็จในการเรียนเดิม"

3. พฤติกรรมการเรียนและวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพพอลดต้น (ฉันทนา กล่อมจิต, กอบพร อินทรตั้ง และวิลาวัลย์ จตุรจรรย์. 2540 :อ้างอิงมาจาก Walton Paul. 1974) ได้กล่าวถึงนักศึกษาที่มีประสบความสำเร็จในการเรียนมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีเป้าหมายในการศึกษา

2. ระลึกอยู่เสมอว่าการศึกษานี้เป็นโอกาสเฉพาะ สำหรับพัฒนาทางสติปัญญาและใช้โอกาสนี้ให้เกิดประโยชน์

3. มีทักษะการเรียนที่ดี

4. มีความพากเพียรพยายามเพื่อความสำเร็จและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ควรประกอบด้วย

- การรู้จักแบ่งเวลาและใช้เวลาให้เป็นประโยชน์

- การฝึกให้มีทักษะในการอ่าน

- การฟังและจดจำคำบรรยาย

- การหาความรู้เพิ่มเติม

- การเตรียมตัวสอบจากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเรียนที่มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนต้องเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองและค้นพบข้อความด้วยตนเอง แต่พึงการมีปฏิสัมพันธ์กับครูและเพื่อนหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวรวมทั้งอาศัยทักษะกระบวนการต่าง ๆ อาทิ ทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิดและกระบวนการต่าง ๆ ทักษะการจัดการ และทักษะการทำงานเป็นกลุ่มหรือทำงานเป็นทีม เป็นต้นนอกจากนั้นการเรียนรู้ที่ดีจะต้องเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีระบบ การทำกิจกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง มีความรู้ความเข้าใจ ลึกซึ้งและอยู่คงทน จึงจะสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการแก้ไขสถานการณ์ที่หลากหลายได้

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบ้าน

ความหมายของการบ้าน

กู๊ด (Good , 1973 : 224) กล่าวว่า การบ้าน หมายถึง งานที่ครูมอบหมายให้นักเรียนกลับไปทำที่บ้าน เพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้ว และเป็นการฝึกทักษะ การใช้กฎ หรือสูตรต่างๆที่เรียนไปแล้ว

จินตนา ไบกาซูยี (2531 : 40) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า หมายถึง สิ่งจำเป็นที่เด็กทุกชั้นจะต้องปฏิบัติ ทำให้เด็กรู้จักวินัย รู้จักควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง แบ่งเวลาเป็นและรู้จักเรียนด้วยตนเองเพื่อให้นักเรียนได้คิด ค้นคว้า ทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้ว เพื่อฝึกทักษะหรือเติมเต็มสู่บทเรียนใหม่ตลอดจนเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 2) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า การบ้าน หมายถึง กิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำนอกเวลาเรียน ตามข้อกำหนดที่ตกลงร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนหรืออาจเป็นกิจกรรมที่นักเรียนคิดขึ้นเองโดยความเห็นชอบของครูจากความหมายข้างต้น พอสรุปได้ว่า การบ้าน หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนได้ทำนอกเวลาเรียนเพื่อเป็นการฝึกทักษะ ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมและใช้ว่างให้เกิดประโยชน์

วัตถุประสงค์ของการบ้าน สเตรง (Strang , 1960 อ้างถึงใน สุขดี ตั้งทรงสวัสดิ์. 2533 : 9) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการมอบหมายการบ้านไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความพยายาม ความคิดริเริ่ม ความเป็นอิสระ มีโอกาสใช้ความคิดของตนเอง
2. ส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างจากการเรียนในโรงเรียนให้เป็นประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ที่ได้รับจากโรงเรียนโดยทำกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้โดยมีการเตรียมตัวฝึกปฏิบัติกระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 3) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการบ้านไว้ดังนี้
1. เพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว
2. เพื่อให้รู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
3. เพื่อให้รู้จักตนเองเกี่ยวกับความถนัด ความสามารถ ความสนใจและข้อบกพร่องในการเรียนวิชานั้นๆ

4. เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในสิ่งที่เรียนรู้และทำให้กล้าตัดสินใจ
5. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์
6. เพื่อให้มีวินัยรักการทำงาน มีความรับผิดชอบและรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
7. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม รู้จักเสียสละ ช่วยเหลือสังคมและทำงานเป็นหมู่คณะได้
8. เพื่อให้ครูและผู้ปกครองสามารถสนับสนุน และช่วยเหลือในข้อบกพร่องต่างๆ ของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนการสอนได้

ประเภทของการบ้าน สําอาง สีหาพงษ์ (2531 : 43 - 47) แบ่งการบ้านออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ภาคความรู้ คือ การบ้านที่เป็นเรื่องทักษะ ความรู้ ความคิด เช่น การศึกษาค้นคว้าทำรายงาน การหาข่าว ทำแบบฝึกหัด การตอบคำถาม การเติมคำ การอ่านหนังสือเพิ่มเติม
2. ภาคปฏิบัติ คือ การบ้านที่ทำด้วยมือเพื่อก่อให้เกิดความชำนาญและประสบการณ์ เช่น การทำกระบายตักน้ำ การจัดนิทรรศการ การตอนกิ่งไม้ การทดลองต่างๆ เป็นต้น
3. ประเภทให้ประโยชน์สาธารณะ เช่น การช่วยงานโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมและการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เป็นต้นกระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 4) ได้แบ่งประเภทของการบ้านไว้ดังนี้
 1. ประเภทเสริมความรู้ เช่น การศึกษาค้นคว้า การศึกษานอกสถานที่ การทำรายงานและการทำแบบฝึกหัด เป็นต้น
 2. ประเภทเสริมการปฏิบัติ เช่น การทำชิ้นงาน การฝึกงาน การจัดนิทรรศการ และการจัดป้ายนิเทศ เป็นต้น
 3. ประเภทให้ประโยชน์สาธารณะ เช่น การช่วยงานโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนและการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เป็นต้น

ลักษณะของการบ้าน การบ้านเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และทัศนคติของผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของครูในการจัดการบ้านที่ดีให้นักเรียนกระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 5 - 6) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะที่ดีของการบ้านไว้ดังนี้

1. ตรงตามหลักการ จุดหมาย และจุดประสงค์ของหลักสูตร

2. สัมพันธ์และสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา และแผนการเรียนการสอนชัดเจน ไม่มาและยากเกินไป สอดคล้องกับสภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของนักเรียนวัยวุฒิและทำท่ายความถนัด ความสามารถ และความสนใจของนักเรียนส่งเสริมและพัฒนากการ ด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของนักเรียน ใช้เวลาพอเหมาะกบวัยและความสามารถของนักเรียน

หลักการสำคัญในการมอบหมายการบ้าน หลักในการให้การบ้านได้ประมวผลจากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านที่มีความสอดคล้องกัน กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 6) สรุปได้ดังนี้

1. ต้องจัดให้สัมพันธ์สอดคล้องกับรายวิชา กลุ่มวิชา และแผนการเรียนการสอน
2. ต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
3. ต้องจัดให้สอดคล้องกับความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน มีความยากง่ายและปริมาณ
4. พอเหมาะกับความสามารถและเวลาของนักเรียน ต้องไม่เพิ่มภาระให้ผู้ปกครองมากเกินไป
5. ต้องเป็นการสร้างความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับบ้าน
6. ต้องสอดคล้องกับสภาพการดำเนินชีวิตของนักเรียนและชุมชน
7. ควรสอนความสามารถเบื้องต้นที่เด็กจำเป็นต้องใช้ในการทำการบ้าน เพราะเมื่อนักเรียนทำการบ้านถูกจะก่อให้เกิดความชื่นชมตนเอง ครูจึงควรให้การบ้านที่ช่วยให้กำลังใจแก่นักเรียนมากกว่าเป็นการกระตุ้นให้เกิดความล้มเหลวในการเรียน
8. ควรให้อย่างสม่ำเสมอ ให้แต่น้อยๆ และบ่อยๆ อย่างต่อเนื่อง การทำทุกครั้งให้เด็กประสบความสำเร็จเสมอ คือทำแล้วได้เครื่องหมายถูกมากกว่าผิด เพราะถึอว่าการฝึกฝนในปริมาณพอดีกับเวลาก่อให้เกิดผลดี การฝึกมากเกินไปจะให้ผลเสียมากกว่า เพราะจะทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย หลีกเลี้ยง หรือทำแบบขอไปที
9. ให้การบ้านหลายๆ แบบ เพราะคนเราชอบความแปลกใหม่ จึงไม่ควรให้การบ้านลักษณะเดียวกันตลอดปี

10. เมื่อให้การบ้านแล้วครูต้องกำหนดวันส่ง พร้อมทั้งจะต้องตรวจการบ้านและติดตามผลอย่างใกล้ชิดว่านักเรียนยังบกพร่องในเรื่องใด ตรงไหนควรช่วยเหลือเป็นรายบุคคลหรือช่วยเป็นกลุ่ม ประโยชน์ของการบ้าน การบ้านมีประโยชน์หลายประการดังนี้คือ (กระทรวงศึกษาธิการ , 2539: 9)

ก.ต่อนักเรียน

1. ได้พัฒนาแนวคิดอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
2. ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เด็กเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ปลุกนิสัยให้รักเด็กและพยายามค้นคว้าหาความรู้ และความก้าวหน้ามาสู่ตนเอง
3. ได้สำรวจและพัฒนาตนเองในด้านความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจ
4. ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ ซึ่งเป็นการสร้างนิสัยที่ดีให้กับนักเรียน
5. ปลุกฝังความมีระเบียบ ความรับผิดชอบและความเสียสละ รู้จักแบ่งเวลาเพื่อพัฒนาตนเอง รู้ว่าเวลาไหนควรทำอะไร ลำดับกิจกรรมก่อนหลัง วางแผนงานเป็นไปในแต่ละวัน

ข. ต่อผู้ปกครอง

1. ลดความวิตกกังวลในเรื่องความประพฤติของบุตรหลาน
2. ทราบพัฒนาการและข้อบกพร่องทางการเรียนของบุตรหลาน
3. เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปกครอง ครู และนักเรียน

ค. ต่อครูผู้สอน

1. ช่วยเสริมให้แผนการสอนของครูเป็นระบบและครบถ้วน
2. เป็นเครื่องมือช่วยจำแนกความแตกต่างของนักเรียนเพื่อกำหนดวิธีสอนให้เหมาะสมกับ
3. ทราบผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

ข้อควรคำนึงในการมอบหมายการบ้านกระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 13 ได้กล่าวว่า ในการมอบหมายการบ้าน อาจประสบปัญหาต่างๆ เช่น ขาดการประสานงานระหว่างครู การบ้านยาก มากหรือน้อยเกินไป นักเรียนเกิดความวิตกกังวล เบื่อหน่ายการเรียนและหนีเรียน ทำให้ผู้ปกครองเดือดร้อน และขาดแหล่งศึกษาค้นคว้า เป็นต้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าว ในการมอบหมายการบ้าน โรงเรียนและครูควรคำนึงถึงแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ควรหลีกเลี่ยงการใช้การบ้านเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน
2. ควรกำหนดปริมาณ ความยากง่ายให้พอเหมาะกับสภาพและพื้นฐานของนักเรียนโดยไม่จำเป็นต้องให้เท่ากันทุกคนและต้องชัดเจนนักเรียน
3. ควรหลีกเลี่ยงการใช้การบ้านเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหการสอนไม่จบหลักสูตร
4. ควรอำนวยความสะดวกและเตรียมการล่วงหน้าสำหรับการบ้านที่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ควรจูงใจให้นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการบ้าน
5. ควรสร้างเสริมการบ้านให้มีลักษณะย่อย และท้าทายความถนัดความสามารถและความสนใจของนักเรียน
6. ควรมอบหมายการบ้านหลายรูปแบบและไม่ซ้ำซาก
7. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำการบ้าน
8. ควรหลีกเลี่ยงการใช้การบ้านเป็นเครื่องมือในการลงโทษนักเรียนทัศนีย์ ศุภเมธี (2532 : 113) กล่าวว่า การให้แบบฝึกหัดของการให้ทำการบ้านเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียน ผลงานจากการทำแบบฝึกหัดจะบอกให้ครูทราบว่านักเรียนเข้าใจบทเรียนที่เรียนไปหรือไม่ ถ้านักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือการบ้านไม่ค่อยได้ ก็แสดงให้เห็นว่า ครูต้องสอนซ่อมเสริมหรืออาจจะต้องทบทวนบทเรียนใหม่

ข้อเสนอแนะในการให้ทำแบบฝึกหัดหรือการให้ทำการบ้าน

1. ควรจะให้ทันทีหลังจากสอนจบบทเรียน
2. ควรให้ในปริมาณพอสมควรและเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน
3. ครูควรจะมีมือกับผู้ปกครองในการเอาใจใส่ดูแลการทำการบ้านของนักเรียน
4. การให้การบ้านหรือแบบฝึกหัดแต่ละครั้งครูต้องสนใจว่านักเรียนเข้าใจคำสั่งในงานที่ได้รับ
5. ให้นักเรียนเข้าใจจุดหมายและประโยชน์ของการทำแบบฝึกหัดและการบ้าน
6. การให้การบ้านของครูไม่ควรเน้นที่งานหนังสืออย่างเดียว ครูควรให้การบ้านที่นักเรียน 7 วันต่อครั้งจะลงปฏิบัติด้วยตนเองด้วย เช่น ให้ตัดเล็บให้สั้นทุกวันศุกร์ ปลุกต้นไม้กระถางให้ใส่ปุ๋ยต้นไม้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กัลยาณี สิริโษษฐ์ (2551) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการไม่ส่งงาน และการบ้านของนักเรียนปวช.1/5 โรงเรียน กัลยาณีศึกษาพัฒนา พบว่าปัจจัยที่ทำให้นักเรียนไม่ส่งงานและการบ้านมากที่สุดตามลำดับ คือ การส่งการบ้านมากเกินไป เวลาไม่พอ ไม่มีแรงจูงใจในการทำการบ้าน ขาดการยกย่องจากครูเมื่อทำถูกต้องคะแนนเยอะ

สุราณี เมธียา (2553) ศึกษาเรื่องการไม่ส่งงานวิชาการและการเป็นผู้ประกอบการ ของ นักเรียนระดับปวช.. 3/2 วิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอินทร์อัทธีเทริน บางกอก พบว่าทำให้นักเรียนไม่ส่งงานและการบ้านวิชาการและการเป็นผู้ประกอบการ อันดับหนึ่ง คือ ลืมทำการบ้านมากเกินไป แบบฝึกหัดยากเกินไป อันดับสอง คือครูอธิบายเร็ว และขาดการยกย่องจากครูเมื่อทำถูกต้องคะแนนเยอะมอบหมาย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาการส่งงานไม่ตรงเวลารายวิชาธุรกิจโรงแรม นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษา ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข ลักษณะด้านวินัยในห้องเรียน ความขยัน อดทน และความรับผิดชอบ
2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย เพื่อการพัฒนาความรับผิดชอบในตนเอง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2567 กรณีศึกษาวิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน
3. กำหนดวัตถุประสงค์
4. กำหนดกลุ่มประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 8 คน
5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ และนำมาทำการวิจัยครั้งนี้
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยการสังเกต ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม
7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน จำนวน 8 คน แต่คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดประเด็นคำถามเกี่ยวกับสาเหตุของการแก้ไขปัญหาการส่งงานไม่ตรงเวลา รายวิชาธุรกิจโรงแรม นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ คือ

ตอนที่1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่2 เป็นแบบสอบถามสาเหตุของการไม่สนใจเรียนวิชาธุรกิจโรงแรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ (%)

ค่าร้อยละ ใช้สัญลักษณ์ เขียนเป็นสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\% = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่ตอบแต่ละข้อ}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการทำงานไม่ตรงเวลา รายวิชา ธุรกิจโรงแรม นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน ภาคเรียนที่ 1/2567 โดยมีการวิเคราะห์ และสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลสำคัญ

จากการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 กลุ่มที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม (ปวช.1) เรื่องการทำงานไม่ตรงเวลา เพื่อนำผลการวิจัยมาเก็บเป็นข้อมูลเพื่อหาสาเหตุ และนำไปแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนและเพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการส่งงานและการบ้าน โดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมจำนวน 15 ข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพฤติกรรมในเรื่องการไม่เข้าเรียน ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 กลุ่มที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม (ปวช.1) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน 8 คน โดยสามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

5.1 ผลการประเมินแบบสอบถามของนักเรียนในเรื่องการทำงานไม่ตรงเวลา เกี่ยวกับการส่งงานไม่ตรงเวลา ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 กลุ่มที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม

ตาราง 1 ผลการประเมินแบบสอบถามของนักเรียนถึงสาเหตุที่ผู้เรียนไม่เข้าเรียน

สาเหตุของการไม่เข้าเรียน	ลำดับที่	ร้อยละ
1. การบ้านมากเกินไป	1-2	68.96
2. แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้	4	17.07
3. ไม่น่าสนใจ	8	14.63
4. เวล่าน้อย	14	14.63
5. ครูอธิบายเร็ว	3	12.20
6. ไม่เข้าใจคำสั่ง	6-7	41.46
7. ไม่ได้นำสมุดมา	5	14.63
8. เปื้อน่ายมอยากทำ	9	17.07
9. ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง	13	17.07

10. หนังสือหาย	9	17.07
11. ลืมทำ	10	14.63
12. ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา	11	4.88
13. เตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น	15	17.07
14. ออกงานกับผู้ปกครอง	12	19.51
15. ทำกิจกรรมวิทยาลัย	15	19.51

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าการตอบแบบสอบถามของนักเรียนในเรื่องสาเหตุของการไม่เข้าเรียน โดยทำการเรียงลำดับจากสาเหตุที่นักเรียนที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด ตามลำดับ 1 – 15 ดังต่อไปนี้

การบ้านมากเกินไป	อยู่ในลำดับที่	1 – 2	คิดเป็นร้อยละ	68.96
ครูอธิบายเร็วเกินไป	อยู่ในลำดับที่	3	คิดเป็นร้อยละ	12.20
แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้	อยู่ในลำดับที่	4	คิดเป็นร้อยละ	17.07
ไม่ได้นำเสนอมา	อยู่ในลำดับที่	5	คิดเป็นร้อยละ	14.63
ไม่เข้าใจคำสั่ง	อยู่ในลำดับที่	6 – 7	คิดเป็นร้อยละ	41.46
ไม่น่าสนใจ	อยู่ในลำดับที่	8	คิดเป็นร้อยละ	14.63
เบื่อหน่าย ไม่อยากทำ	อยู่ในลำดับที่	9	คิดเป็นร้อยละ	17.07
หนังสือหาย	อยู่ในลำดับที่	9	คิดเป็นร้อยละ	17.07
ลืมทำ	อยู่ในลำดับที่	10	คิดเป็นร้อยละ	14.63
ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา	อยู่ในลำดับที่	11	คิดเป็นร้อยละ	4.88
ออกงานกับผู้ปกครอง	อยู่ในลำดับที่	12	คิดเป็นร้อยละ	19.51
ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง	อยู่ในลำดับที่	13	คิดเป็นร้อยละ	17.07
เวลาน้อย	อยู่ในลำดับที่	14	คิดเป็นร้อยละ	14.63
ทำกิจกรรมวิทยาลัย	อยู่ในลำดับที่	15	คิดเป็นร้อยละ	19.51
เตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น	อยู่ในลำดับที่	15	คิดเป็นร้อยละ	19.51

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการแก้ปัญหาพฤติกรรมในเรื่องการส่งงานไม่ตรงเวลา ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 กลุ่มที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม (ปวช.1) วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน ภาคเรียนที่ 1/2567 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 กลุ่มที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม (ปวช.1) วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน ในเรื่องการส่งงานไม่ตรงเวลา แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของการไม่มาเข้าเรียน ลำดับที่ 1 คือ การให้กลับบ้านมากเกินไป และแบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ โดยคิดจากนักเรียน 29 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 และ 2 จำนวน 20 คน คิดเป็น ร้อยละ 68.96

อภิปรายผล

จากการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 กลุ่มที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม (ปวช.1) ในเรื่องการส่งงานไม่ตรงเวลา ในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

พบว่าแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 กลุ่มที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม (ปวช.1) ในเรื่องการส่งงานไม่ตรงเวลา ได้ทำให้ทราบถึงสาเหตุที่สำคัญมากที่สุด จนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุดในการไม่เข้าเรียน คือ การบ้านมากเกินไป และ แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ ไม่เข้าใจคำสั่ง ไม่น่าสนใจ เบื่อหน่าย ไม่อยากทำ หนังสือหาย ลืมทำ ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง เวลาน้อย ตื่นสายไม่ทันเวลาเรียน ทำงานหารายได้พิเศษ

ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 กลุ่มที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม (ปวช.1) ในเรื่องการส่งงานไม่ตรงเวลา อาจจัดทำกับนักเรียนทั้งนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 กลุ่มที่ 1 เพื่อเป็นการศึกษาในภาพรวมเพราะการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพียงนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 กลุ่มที่ 1 เท่านั้น ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันก็ได้

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการส่งงานไม่ตรงเวลาของนักเรียนต่อไป

แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 กลุ่มที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม (ปวช.1) ใน
เรื่องการส่งงานไม่ตรงเวลา

คำชี้แจง : แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อให้ทราบถึงสาเหตุที่ผู้เรียนส่งงานไม่ตรงเวลา

แบบสอบถามฉบับนี้ มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุที่ส่งงานไม่ตรงเวลา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

เพศอายุปี ผลการเรียนภาคเรียนที่ 1

ตอนที่ 2: ความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อการไม่เข้าเรียน

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้ จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามสาเหตุของการส่งงานไม่ตรงเวลา

โปรดอ่านข้อความด้วยความรอบคอบและใส่หมายเลขตามหัวข้อที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุของการส่งงานไม่ตรงเวลา โดยเรียงลำดับจากสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด ตามลำดับ 1 - 15

สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน	ลำดับที่
1. การบ้านมากเกินไป	
2. แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้	
3. ไม่น่าสนใจ	
4. เวล่าน้อย	
5. ครูอธิบายเร็ว	
6. ไม่เข้าใจคำสั่ง	
7. ไม่ได้นำสมุดมา	
8. เบื่อหน่าย ไม่อยากทำ	
9. ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง	
10. หนังสือหาย	
11. ลืมทำ	
12. ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา	
13. เตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น	
14. ออกงานกับผู้ปกครอง	
15. ทำกิจกรรมของโรงเรียน	

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ตาราง 1 ผลการประเมินแบบสอบของนักเรียนถึงสาเหตุที่ผู้เรียนไม่เข้าเรียน

สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน	ลำดับที่	ร้อยละ
1. การบ้านมากเกินไป	1-2	68.96
2. แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้	4	17.07
3. ไม่น่าสนใจ	8	14.63
4. เวล่าน้อย	14	14.63
5. ครูอธิบายเร็ว	3	12.20
6. ไม่เข้าใจคำสั่ง	6-7	41.46
7. ไม่ได้นำสมุดมา	5	14.63
8. เปื้อน่ายมาอยากทำ	9	17.07
9. ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง	13	17.07
10. หนังสือหาย	9	17.07
11. ลืมทำ	10	14.63
12. ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา	11	4.88
13. เตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น	15	17.07
14. ออกงานกับผู้ปกครอง	12	19.51
15. ทำกิจกรรมของโรงเรียน	15	19.51

ข้อเสนอแนะ

อยากได้การบ้านที่น้อยลง

อยากได้การบ้านแบบพอดีๆ ไม่น้อยไม่มากเกินไป

อยากให้ม้งานและการบ้านน้อยๆ

อยากได้การบ้านน้อยๆ วันละ 1 อย่าง

อยากให้การบ้านพอสมควรกับเวลา

อยากเรียนอย่างเดียวไม่มีการบ้าน

การบ้านไม่ยากเกินไป

อยากได้การบ้านวันละ 1 วิชา

อยากให้มีการบ้านสัปดาห์ละ 1 วิชา

ควรให้เวลาในการทำการบ้านและลดการบ้านลง

ไม่อยากมีการบ้าน ให้สอนแล้วให้ นักเรียนจดในกระดานแล้วเอาไปอ่านเตรียมสอบแทน

น่าจะให้การบ้านน้อยกว่านี้ดีนึ่ง

อยากให้มีการบ้านง่าย ๆ และน้อยๆ

อยากให้อธิบายให้เข้าใจให้เข้าใจง่ายขึ้น

การบ้านให้แค่ 2- 3 หน้า พอ